

TIC BRNO

CO JE BRNO? Současná architektura

01	Parkovací dům Domini Park
02	Palác Omega
03	Expozice Diecézního muzea
04	Ředitelství Dopravního podniku Brno
05	Rekonstrukce strojirny areálu Vaňkovka
06	Pavilon akutní medicíny nemocnice Milosrdných bratří
07	Metodické centrum moderní architektury
08	Rodinný dům
09	Polyfunkční dům
10	Hvězdárna a planetárium Brno
11	Koupaliště Kraví hora
12	Otevřená zahrada a poradenské centrum NNO
13	Knihovna Filozofické fakulty MU
14	Rekonstrukce bytového domu
15	Lékárna U sv. Kunhuty
16	Bobycentrum
17	Kostel bl. Marie Restituty
18	Fakulta informačních technologií VUT
19	Rodinný dům Pulec II

20	Přestavba vodárenské věže na bydlení
----	---

CO JE BRNO?

Současná architektura: město znovu „nové“

Pojem „nové Brno“ se v dějinách architektury vžil pro období mezi dvěma světovými válkami, kdy se Brno mohlo díky podpoře městské i zemské správy mimořádně stavebně rozvíjet. Po roce 1989 otvíralo město novou kapitolu svého územního rozvoje a do doby meziválečné se s chutí řada architektů a architektů ohlížela. Po mnoha stránkách příznivá situace z 20. a 30. let minulého století pochopitelně opakovatelná nebyla, nicméně výzva k práci v podmínkách nového politického režimu mohla být podobně euforická i lačná. S třicetiletým odstupem je možné vysledovat etapy pro nově vznikající architekturu příznivější i méně příznivé – a je to právě podpora ze strany vedení města a patřičných institucí, která se na kvalitě i kvantitě stavebních počínů výrazně podepisuje. Bohužel téměř polovinu z této doby nemělo město Brno obsazenou funkcí hlavního architekta, počet do konce dotažených otevřených architektonických soutěží by se dal označit za sporadický, stejně tak architektonickému

a urbanistickému rozvoji posledních let neprospěly komplikace kolem schválení nového územního plánu města. Nicméně i tato brožurka dokládá, že ta příznivější období dala vzniknout architektonicky kvalitním, výrazným i osobitým příkladům. Klíčem k výběru staveb bylo pokrytí celého období od sametové revoluce po dnešek, zahrnutí široké škály zadání i různého měřítka staveb. Důležitým kritériem pak byla dostupnost pro návštěvníky, takže s výjimkou tří soukromých domů a jedné kancelářské budovy jde o stavby veřejně přístupné. Jaký bude další architektonický vývoj „nejnovějšího“ Brna, je těžké předjímat, naštěstí je tu konečně Kancelář architekta města Brna, která by měla být zárukou odbornosti a transparentnosti. Snad bude tato instituce napomáhat také pronikání nových impulzů ze strany architektů a architektů té nejmladší a experimentující generace tak, jak to kdysi umožnil městský architekt Jindřich Kumpošt v prvních letech „nového“ meziválečného Brna.

Brněnský architektonický manuál (BAM): Průvodce architekturou 1918–1989

Pokud se chcete dozvědět více o brněnské moderní architektuře, na níž se ta současná mnohdy odkazuje, je právě pro vás určen online průvodce městem, tzv. Brněnský architektonický manuál (www.bam.brno.cz). Databáze zahrnuje přibližně 600 objektů z období 1918–1989 se stručnou historií staveb a okolnostmi jejich vzniku, které jsou doplněny historickými i současnými fotografiemi a medailony architektů. Na webu najdete ty nejzajímavější meziválečné stavby, které jsou propojené do vycházkových stezek, ale také objekty

postavené během minulého politického režimu. U většiny hesel najdete také zvukové nahrávky, které můžete poslouchat přímo na ulici nebo si je kdykoliv stáhnout ve formátu mp3. Na konkrétní stavby vás upozorní bílé číselné kódy na chodníku, podle nichž lze objekty dohledat na webu. V Domě umění města Brna a na pobočkách TIC BRNO jsou zdarma k dispozici přehledné mapové brožury a edukační listy. Průvodce existuje i v knižní podobě.

ARCHITEKTI HRŮŠA & SPOL. (2016)

Parkovací dům Domini Park

Na reprezentativní okružní třídě, v místě bývalého hradebního pásu, je v sousedství městské radnice, muzea a luxusního hotelu vybudován „palác 21. století“ – parkovací dům. Pomineme-li nežádoucí vtažování automobilové dopravy do centra města, které funkční náplň této stavby v sobě nese, nelze ji upřít, že konstrukční řešení parkovacích půlpater poskytuje motoristům při vjezdu i výjezdu skutečný jízdní zážitek „nekonečné spirály“. Monumentální hmota evokující středověkou

tvrz s pravidelným rastrem větracích „střílen“ je narušena v přízemí a nejvyšším patře proskleným nárožím s komerčními/pronajimatelnými prostory. V parteru kromě nezbytných veřejných toalet sídlí turistické informační centrum (TIC BRNO) zaměřené na suvenýry a dárkové předměty od místních výtvarníků a designerů. V návaznosti na střešní terasu – vymezenou pro LPG/CNG vozidla – využívá atraktivní vyhlídku interiérové studio.

KUBA & PILAŘ ARCHITEKTI (2005)

Palác Omega

V návaznosti na městskou pasáž Alfa byl v místě dlouholeté proluky vybudován polyfunkční dům s obchodní pasáží Omega. Do hlavního brněnského náměstí se obrací „drzou“ geometricky pojatou fasádou. Šedozelené skleněné čtverce a obdélníky kontrastují s historickými fasádami okolních paláců a současně „pomrkávají“ na protilehlou stavbu meziválečné banky. I ta byla v době svého dokončení suverénním vstupem moderní architektury do historického jádra města, přestože se dnes zdá klidná ve svém pravidelném rastru. Omega je proti tomu dynamická – působí dojmem displeje a asociuje digitální

hru, kdy jednotlivými poli by bylo možné libovolně posouvat. Odvádí pozornost od toho, co je skryté uvnitř – komerční prostory s obchody a službami, administrativa i bydlení – jejich rozdělení, hierarchie a lokaci nedává navenek znát. Vnitřní řešení ovšem dynamiku ztrácí – oproti soutěžnímu návrhu, kterému dominovala až sochařsky pojatá tělesa eskalátorů, je původně navržená velkorysá a převýšená pasáž sevřená. Celek je navíc tak přesycen vizuálním smogem, že si mnohdy ani nelze všimnout příjemných detailů jako výrazné žluté barevnosti stěn nebo malých kruhových okének v podlaze.

náměstí Svobody 702/9, Brno-město

RAW (2006)

Expozice Diecézního muzea

Po rekonstrukci kanovnického domu, který byl zřejmě součástí fortifikačního systému svatopetrského návrší, zřídilo brněnské biskupství informační a kontaktní centrum se stálou expozicí sakrálního umění z brněnské diecéze nazvanou Víta Christi – Život Kristův. Formálně jednoduše, až minimalisticky, vstoupili architekti současnými výrazovými prostředky do původně gotických, později barokně přestavěných prostor. Díky styllovému kontrastu umožnili uměleckým

dílům a liturgickým předmětům skutečně vyniknout. Složitá dispozice, stísněné a „temné“ prostory expozice, opatřené černošedou hlazenou omítkou, poskytují příležitost k intenzivnímu zážitku při osobní, až intimní, konfrontaci s jednotlivými artefakty. Ty jsou doplněny o soudobé autorské instalace nesoucí přednost i úskalí děl, která nejsou realizována ve spolupráci s výtvarnými umělci, ale vytváří je architekti sami.

RAW + ARCHITEKTI DRNH (2001)

Ředitelství Dopravního podniku Brno

Novodobý městský palác je jako zástupce architektury pozdních devadesátých let postmoderním zrcadlem brněnského funkcionalismu. Svou výškou i rytmem fasády „klidně“ vstupuje mezi okolní historickou zástavbu z přelomu 19. a 20. století. Jeho prostorovým akcentem je zaoblené nároží zdůrazněné křivkou dominantní korunní římsy, která kryje poslední ustoupené patro s terasou přístupnou z jídelny pro zaměstnance. Pro veřejnost jsou určena pouze první tři podlaží, ostatní jsou vymezena

administrativě a vedení dopravního podniku. Jsou to ovšem právě veřejnosti nepřístupná patra, která disponují fascinujícím výhledem do sousední zahrady kláštera voršílek skrze monumentální průběžné okno schodiště. S odkazem na meziválečnou architektonickou tradici je v exteriéru i v interiéru stavby důraz kladen na ušlechtilé materiály. Vstupní hale dominuje a skrze velkorysá okna zevnitř ven prostupuje světelná instalace od Stanislava Zippeho.

Novobranská 693/18, Brno-město

ARCHITEKTI DRNH (2005)

Rekonstrukce strojírny areálu Vaňkovka

Společně s objektem bývalé administrativy a fragmentem protilehlé slévárny je strojírna – dnešní umělecká galerie – jediným pozůstatkem po rozsáhlém areálu továrny F. Wanniecka z druhé poloviny 19. století. Ta byla navzdory prohlášení za kulturní památku téměř celá zdemolována na počátku tohoto století. V exteriéru si díky citlivému opravení zachovala původní neogotický ráz za použití reálných cihel, který je na fasádách „narušen“ velkými okny až k podlaze a novým vstupem. Protože budoucí účel stavby nebyl v době

rekonstrukce přesně dán, vnitřní úpravy byly navrženy k variabilnímu užití. V otevřeném a převýšeném prostoru byly zachovány původní dřevěné stropy a krov, stejně jako kovové konstrukční prvky a jeřábová dráha – které jsou nositeli estetických industriálních kvalit. Nové podlahy doplnily architektonické „novotvary“ dvou schodišť, výtahu a přístavby provozního zázemí, které jsou stylově a materiálově snadno odlišitelné od původních detailů. Výsledná podoba představuje kultivovaný a neokázalý příklad rekonstrukce.

BURIAN-KŘIVINKA ARCHITEKTI (2006)

Pavilon akutní medicíny nemocnice Milosrdných bratří

Barokní areál nemocnice byl postupně rozšiřován na konci 19. a ve 20. století. Zatím poslední výrazná dostavba přinesla operační sály s oddělením intenzivní péče a nově řešený ambulantní provoz. Omezené prostorové možnosti a blízkost historických budov kláštera zásadně ovlivnily architektonické řešení v podobě mohutné konzoly rozšiřující pavilon směrem k řece. Na zděnou spodní část budovy navazuje dominantní střední část, obložená

zelenošedým smaltovaným sklem doplněným o žluté akcenty různých stažených a vytažených rolet. V posledním ustoupeném patře s velkorysou vyhlídkovou terasou jídelny je použit jako obklad perforovaný plech. Do architektonicky a stylově roztržitého areálu vstoupili autoři sebevědomou, hmotově a barevně výraznou realizací, která se stala pohledovou dominantou z nábřeží řeky Svratky.

ARCHTEAM (2014)

Metodické centrum moderní architektury

V areálu meziválečné vily se zahradou, postavené pro rodinu brněnského textilního továrníka Alfreda Stiassného, sídlí badatelské centrum zaměřené na zprostředkování poznání, dokumentaci a ochranu památek architektury 20. století. Účelem novostavby je poskytnutí zázemí pro přednáškovou či konferenční činnost a výstavní projekty drobného formátu. Svým umístěním tvoří druhý samostatný vstup do zahrady shora s výhledem na architektonicky atraktivní Masarykovu čtvrť a brněnské výstaviště – což si lze dobře vychutnat ze střešní

terasy domu. Architektonické řešení nezapře formální inspiraci v jiné slavné brněnské meziválečné stavbě – vile Tugendhat. Na rozdíl od ní ovšem sestoupení po schodišti do hlavního sálu neskytá napětí a následný euforický moment překvapení z prosklené stěny. Zde je prosklení maximalizováno, takže si jej lze užívat okamžitě po vstupu do objektu a při fascinaci výhledkou sestupovat dolů k přednáškové místnosti. Ocelobetonové podpory ve tvaru X v sobě kromě nosné a ztužující funkce nezapřou touhu po zapamatovatelném autorském gestu.

KUBA & PILAŘ ARCHITEKTI (2013)

Rodinný dům

„Černý kvádř“ v těsné blízkosti Wilsonova lesa si na velmi úzkém pozemku nechala navrhnout a postavit mladá rodina s dětmi. Je zasazen do mírného svahu a dává dojem drobné obranné věže. Železobetonovou kubickou stavbu – a intimitu rodinného života v ní – zvnějšku chrání a současně vizuálně poodhaluje černý ocelový porošt, který je hlavním výrazovým motivem domu. Nad garáží a suterénem se v úrovni hlavního vstupu nachází první obytná část s dětskými pokoji a kanceláří, nad ní pak obývací pokoj s jídelnou a ložnicí. V nejvyšším patře namísto zahrady, pro kterou už na parcele místo nezbylo, využívají majitelé

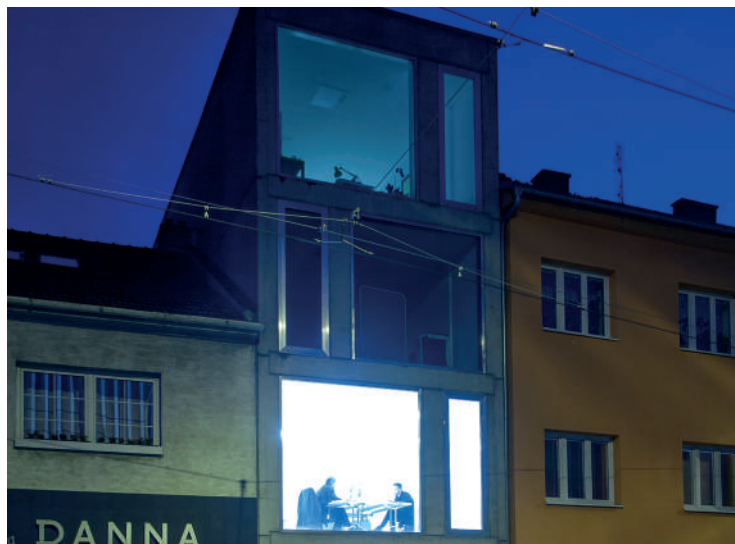
střešní terasu s bazénem, saunou, letní kuchyní a výhledem nejen do údolí Svatky, ale až na pohoří Pálavy. Světlý prostorový interiér hlavní obytné části zajišťuje monumentální okno orientované do ulice a prosklené atrium, které dům dělí na dvě části. Transparentnost „klece“, ve které dům stojí, a jeho architektura prořezaného bloku – z nějž jsou odebrány hmoty atria a lodžie – dávají výsledné podobě příjemné měřítko. Nejen v kontextu svého bezprostředního okolí, ale v rámci celé Masarykovy čtvrti je skutečně osobitým autorským přínosem této architektonicky atraktivní rezidenční lokality.

MAKOVSKÝ A PARTNEŘI (2014)

Polyfunkční dům

V zastavěné uliční řadě na velmi úzké parcele byl pro soukromého investora postaven dům s kancelářskými prostory a ateliérem ve dvoře zkoumající hranice moderního architektonického výrazu v „poklidné městské části“. Železobetonová montovaná konstrukce dala stavbě geometrický výraz a univerzálnost využití. Do ulice je dům otočen velkorysým prosklením ve všech čtyřech patrech, která jsou přístupná po výrazném

exteriérovém schodišti ve dvorku. Jeho ostré ocelové zuby dobře kontrastují s hladkým povrchem pohledového betonu uplatněného na všech fasádách. Ze dvora je také umožněn přístup do samostatně stojícího přízemního objektu ateliéru se střešními světlíky. Racionální přístup, abstrahující pojetí a minimalistický výraz přinesly do portfolia brněnské současné architektury osobitého zástupce „světového formátu“.

RUDIŠ-RUDIŠ (2011)

Hvězdárna a planetárium Brno

Při rekonstrukci a dostavbě areálu budovaného postupně od konce 50. do počátku 90. let 20. století se podařilo jednotlivé části zdařile zakomponovat do nového smysluplného celku. Vizualní sjednocení původní srostlice objektů podpořilo použití předsazeného a střídavě plného či perforovaného pláště z hliníkového plechu. Jako displeje jej využívá zvukové světelná instalace „Roj“ nad vstupem od umělce Jiřího Suchánka. Transparentnost jako vizuální motiv autoři stavby uplatnili i prostřednictvím velkých skleněných

plachů umožňujících kontakt s městským parkem a průhled skrze budovu na panorama města. Krajina dotváří atmosféru interiéru, který je koncipován čistě a jednoduše, aby dal vyniknout exponátům – ať už ve fyzické nebo vizuálně transponované podobě. Posláním instituce je popularizace astronomie a přírodních věd, čehož docílují pomocí multimediálních edukačních programů. Díky svému umístění, historii i zaměření kombinuje zážitek technologický, krajinný, estetický a v neposlední řadě i architektonický.

ARCHITEKTI DRNH (2004)

Koupaliště Kraví hora

Na letní rekreační areál ve svahu Kraví hory „na tělo“ společnými pánskými a dámskými šatnami, které se staly kontroverzí i atrakcí provozu. Krytá hala je osazena na nejvyšší z řady teras s venkovními bazény a šatnami. Novostavba se tak plynule propojila se stávajícím letním koupalištěm, kde došlo k výměně bazénových van a celkové rekonstrukci. Z použitých materiálů zde převládá pohledový beton, dřevo, kámen, kov a sklo. Jejich uplatnění dodává plavecké hale na eleganci, která v kombinaci s panoramatem Špilberku a Žlutého kopce posouvá fyzickou a relaxační aktivitu do roviny estetického a kulturního zážitku.

PROJEKTIL ARCHITEKTI (2012)

Otevřená zahrada a poradenské centrum NNO

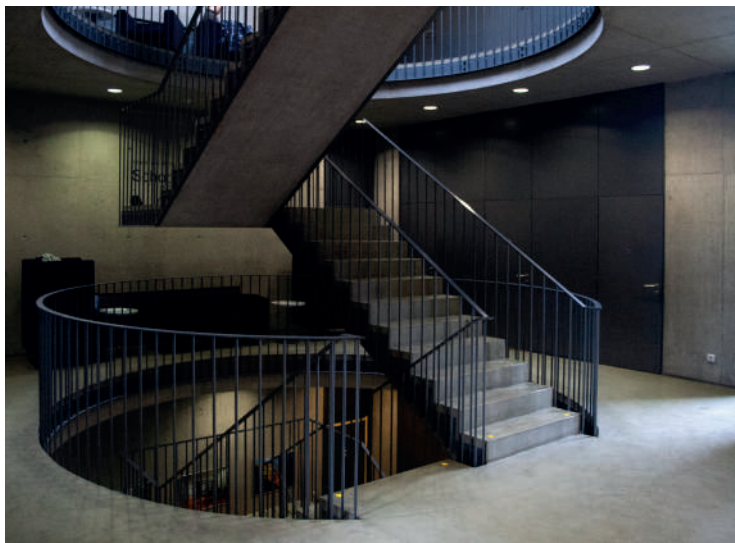
Poradenské, konferenční a vzdělávací centrum se zaměřením na environmentální tématy je situováno na úpatí Špilberku. Protáhlý dům je do svahu „zasazen“ tak, aby nevytvářel žádnou bariéru nebo hranici. V různých úrovních včetně zelené střechy do něj lze vstupovat i procházet napříč. Přístupnost a prostupnost se staly hlavními tématy jeho prostorového konceptu. S ambicí stát se první administrativní budovou v pasivním energetickém standardu v České republice bylo centrum realizováno jako praktická ukázka udržitelného řešení výstavby

i ekologicky šetrného provozu – aniž by bylo rezignováno na komfort pracovního prostředí či estetické a architektonické kvality objektu. Konstrukce kombinuje železobetonový skelet s montovanou dřevostavbou na obvodovém plášti (s izolacemi na bázi dřeva a konopí), dílčí konstrukce uvnitř jsou provedeny z cihel a omítek z nepálené hlíny. Z okolní zahrady „vtáhli“ architekti dovnitř motiv zelené barvy, která je použita nejen na podlahách, ale i na stěnách a stropěch díky konceptuálně pojatému informačnímu systému od studia Pixle.

KUBA & PILAŘ ARCHITEKTI (2001)

Knihovna Filozofické fakulty MU

Minimalistický kubus knihovny uzavírá dvůr Filozofické fakulty a odděluje polo veřejný univerzitní prostor od okolních staveb. Díky použití předsazeného pláště ze svislých dubových lamel je zachován vizuální kontakt mezi interiérem a vnějším prostředím – které se proměňuje v závislosti na světelných podmínkách. Ve dne lze od studia knih zvednout oči k pozorování fakultního života na „dvořečku“ a po setmění se naopak pozornost upře zvenku do vnitřních prostor knihovny. Vstup do knihovny po zvýšené rampě je na fasádě barevně a prostorově

akcentován. Konstruktivní řešení za použití monolitického betonu lze číst na všech viditelných částech stavby. Interiéru dominuje betonové schodiště v kruhovém výřezu propojující všech pět podlaží. Barevná střídmost interiéru kontrastuje s oranžovými koberci studoven a hřbety knih v regálech. Svazků v tzv. volném výběru, kde si čtenář sám knihy vyhledává a z polic půjčuje, je kolem 120 000. Další dvě stovky tisíc knih jsou ve skladech v suterénu stavby. Součástí návrhu byly i terénní úpravy dvora s plastikou brněnského sochaře Michala Gabriela.

AGP ARCHITEKTI (2015)

Rekonstrukce bytového domu

Z jedenácti domů, které statutární město Brno jako investor v rámci integrovaného rozvojového projektu v této tzv. vyloučené lokalitě obnovilo a adaptovalo pro potřeby sociálních bytů, jde o jediný příklad současného architektonického přístupu k takovému zadání. Zchátralý pavlačový dům z počátku 20. století autoři zrekonstruovali a nadstavěli o dvě nová patra, aby zajistili kapacitu 39 malometrážních bytů (32–50 m²) pro osoby nebo rodiny s nestabilními bytovými podmínkami a nízkými příjmy. Během jednoho až tří let

zde jsou za podpory sociálních pracovníků připravováni na přechod do běžného bydlení. Bílý dům s modrými akcenty na půdorysu ve tvaru písmene L poskytuje svým obyvatelům mimo jiné mateřské denní centrum a společenskou místnost, kromě toho je zde i byt správce, kancelář a výtahy pro neustálý dohled. Z jeho vnitřního dvora přenesli autoři do uličního průčelí motiv pavlače, a i když je krytá pletivem, vtahuje alespoň částečně život do veřejného prostoru ulice v předprostoru tohoto uzavřeného a hlídaného domu.

ARCHITEKTI DRNH (2002)

Lékárna U sv. Kunhuty

Barokně přestavěný kostel sv. Kunhuty z přelomu 12. a 13. století byl nejdříve adaptován na kapli a márnici a v sedmdesátých letech 20. století využíván jako šatna a skladiště. Architektonické řešení zahrnovalo jak rekonstrukci, tak úpravu pro nové užití objektu, citlivé k jeho uměleckohistorické hodnotě. Jednoduchá kubická vestavba kanceláře a zaměstnaneckého zázemí sice tvarově ostře kontrastuje s barokním interiérem lékárny, současně ovšem vytváří atraktivní napětí dialogu dvou odlišných architektonických stylů. Barevné a materiálové řešení využívající bílých a stříbrných tónů skleněných

a kovových povrchů citlivě a současně sebevědomě vyplňuje převyšovaný prostor kostelní lodi. Mobiliář lékárny provedený z mořeného dubového dýhovaného laťovky asociuje historické robustní lékárenské pulty a skříně, ovšem i zde se jedná o jednoduché geometrické tvary doplněné drobnými detaily z tónovaného skla a nerezové oceli. Přestože zázemí lékárny může veřejnost sledovat pouze od výdejního pultu, její návštěva je fascinujícím zážitkem, kdy současná architektonická koncepce umožnila historickému objektu zcela nový život.

HEXAPLAN (1993)

Bobycentrum

Na základě osobních zážitků ze zahraničí, které během své kariéry hokejového hráče získal investor stavby (přezdívaný Boby), nadeřinovali architekti na míru koncept tzv. Bobycentra. Do ryze sportovního komplexu přinesli náplň komerční, turistickou a zábavní a zanechali tu postmoderní architektonickou stopu velkorysosti raných 90. let. Dominantu celého komplexu tvoří luxusní hotel, inspirovaný tvorbou amerického architekta Richarda Meiera (New York Five). Na hotel navazovala poliklinika s ambulantním provozem, rehabilitačními službami a fyzioterapií, fitness centrum, obchodní pasáž s restauracemi, zimní

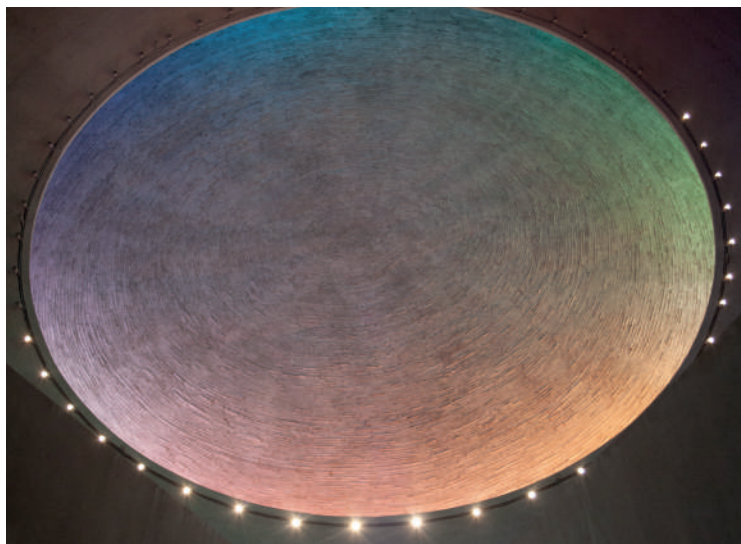
zahrada, zábavní centrum s multifunkční „Laser Show Hall“, bary, diskotékou a herními automaty. Prostory tu byly vyhrazeny novým druhům sportů (squash, bojová umění, kolečkové brusle, skateboard atd.). V exteriéru sportovní zařízení pokračovala tréninkovým fotbalovým hřištěm a krytou tenisovou halou. To vše doplňovaly podzemní garáže, supermarket s rychlým občerstvením a první mycí linka aut ve městě. Nákladná realizace stavby na osmnáct metrů dlouhých pilotách a přecenění kupní síly krátce po změně politického režimu ovšem přivedly investora k bankrotu.

MAREK JAN ŠTĚPÁN (2020)

Kostel bl. Marie Restituty

Kruhová stavba kostela tvarově kontrastuje a současně doplňuje převážně lineární zástavbu obytných panelových bloků. Spolu se samostatně stojící trojúhelnou zvonici/vyhlidkovou věží, jejíž výška respektuje okolní domy, novostavba kompozičně navazuje na stávající duchovní centrum vybudované v 90. letech minulého století. Světlé tóny pohledového betonu s naivistickými kresbami malíře Petra Kvičaly doplňují výrazné barevné akcenty – žlutá a červená v lucerně věže a barevné spektrum duhy na skle průběžného okna chrámu. Jako hlavní zdroj denního světla propustuje „duha“ do

interiéru a měkce osvětluje a probarvuje monumentální kupoli. Působivý velkorysý a otevřený centrální prostor doplňují dvě zaoblené empory a celkové organické vyznění „narušuje“ pouze pravoúhlé schodiště, ostře prořiznutý trojúhelný vstup do sakristie a kubický prosklený dětský koutek jako nezbytná součást liturgického provozu. Patnáct let trvala mravenčí práce místního faráře ke shromáždění nezbytných prostředků výhradně z darů, aby se podařilo urbanisticky a architektonicky vysoce ceněné sídliště Lesná doplnit o skutečnou dominantu – měřítkem i významem.

BURIAN-KŘIVINKA ARCHITEKTI + VLADISLAV VRÁNA (2002)

Fakulta informačních technologií VUT

Ve srovnání s realizacemi vznikajícími v posledních dvou desetiletích pro potřeby Vysokého učení technického v „domovském“ kampusu Pod Palackého vrchem patří sídlo fakulty informačních technologií k nejzdařilejším počínům této instituce. Nesnadnost zadání konverze barokního areálu bývalého kartuziánského kláštera a jeho sousedního velkostatku umocnilo umístění na frekventované křižovatce. Nezbytnost řešení uličního průčelí hlavního pavilonu jako vícevrstvé protihlukové fasády, ve které se zrcadlí klášterní zdi

a kostel Nejsvětější Trojice, se ovšem stala osobitým motivem celého areálu. Provozní koncepce založená na rovnoměrném využití stávajících i nových budov se velmi dobře odrazila v architektonickém řešení, kdy novostavby stojí vedle historických částí sebevědomě a zcela rovnocenně. Ani jedna ze stavebních etap na sebe nestrhává pozornost, ale naopak velký stylový kontrast a autentičnost umožňují silnější zážitek. Právě ty momenty, kde se nové do starého doslova „vpichuje“ a „nabourává“, patří k těm nejcharismatictějšími.

STUDIO NEW WORK (2017)

Rodinný dům Pulec II

Do úzké uličky zastavěné rodinnými domky se oválná stavba, nazvaná podle svého tvaru a barevnosti, staví zády a trochu zešikma. Tím přirozeně vytváří místo pro parkovací stání a vymezuje soukromý prostor malého pozemku, aniž by potřebovala velký a dlouhý plot. Jde již o druhou realizovanou stavbu v řadě podle podobného návrhu, přičemž ta první stojí ve Zlíně. „Malé“ bydlení je rozvrženo ve dvou patrech. Přízemí je vyhrazeno společenským částem domu

a patro soukromým pokojům. Křivočaré schodiště propojující obě podlaží vymezuje prostor koupelny a toalet. Vstup do domu z ulice, stejně jako východ na balkon a do zahrádky jsou řešeny krčky vystupujícími z oválného těla stavby. Charakteristické a charismatické je materiálové řešení. Profilovaný černý plech pláště domu doplňují bílá plastová okna různých velikostí, která v této kombinaci dávají domu příjemný „futuristicko-nautický“ nádech.

VELEK, VELKOVÁ, VELEK ARCHITEKTI (2006)

Přestavba vodárenské věže na bydlení

Věžový vodojem v Řečkovicích byl vybudován v roce 1924 jako zásobárna vody pro kolonii rodinných domků, kterou si za společné prostředky postavili zaměstnanci rakousko-uherských drah po vzniku samostatného Československa. Jeden celek tvoří s bývalým společenským domem. Původně utilitární stavbu si na bydlení jako dostupnou nemovitost vybral současný majitel. Na ploše 120 m² a ve čtyřech výškových úrovních se nachází hlavní obytná místnost s koupelnou a dosud nedokončenou terasou, nad ní kuchyň a nad ní ložnice. Nejvyšší

patro s panoramatickou vyhlídkou nejen na přilehlou železniční trať je pak využíváno k odpočinku i práci. Původní prvky jako masivní monolitické žebrové stropy, trámový krov, překlady oken i rezné zdívo v interiéru autoři rekonstrukce zachovali. Černý laťový obklad stavby (kryjící silnou vrstvu tepelné izolace) a arkýřová okna v podobě drobných hranolů evokujících skleněné rakety dodávají stavbě příjemné napětí mezi jejím „romantickým“ charakterem a moderním architektonickým tvaroslovím.

Koncepce: řárka Svobodová
a Jaroslav Sedlák

Text: řárka Svobodová

Foto titulka: Palác Omega

Foto: Drahomír Stulír, Pixle,
Fait Gallery – Martin Polák

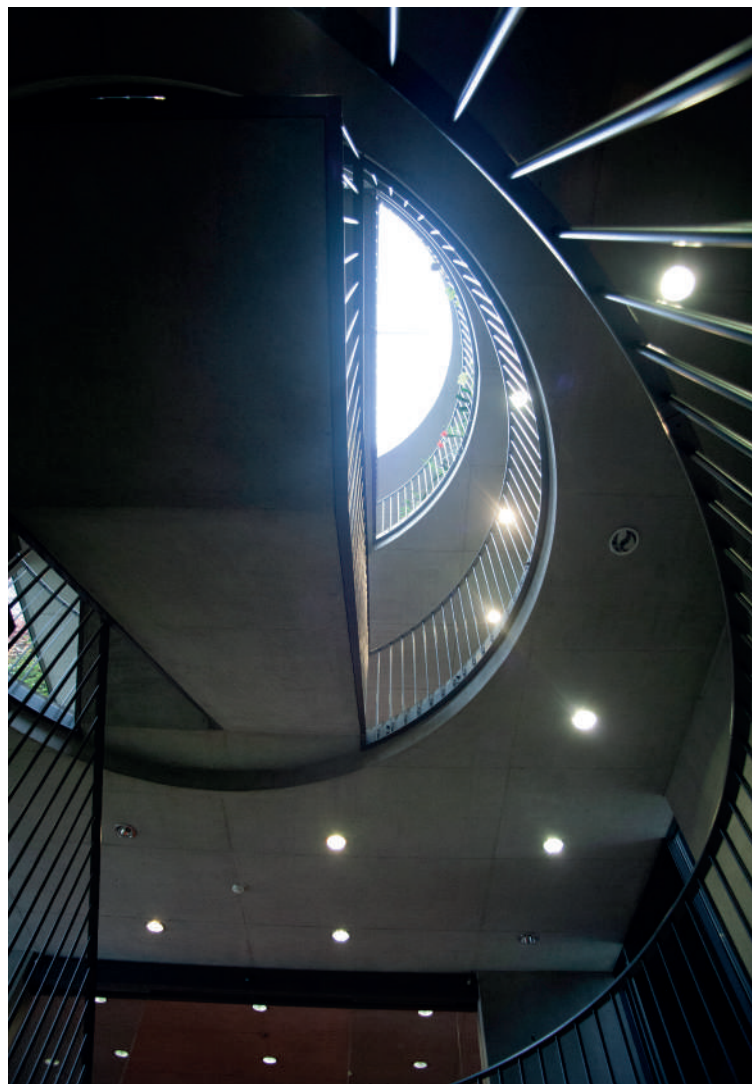
Tiskovina vznikla na základě
poskytnutí dotace z rozpočtu
Jiřomoravského kraje (dotační
program Podpora zkvalitnění služeb
turistických informačních center
v Jiřomoravském kraji v roce 2020).

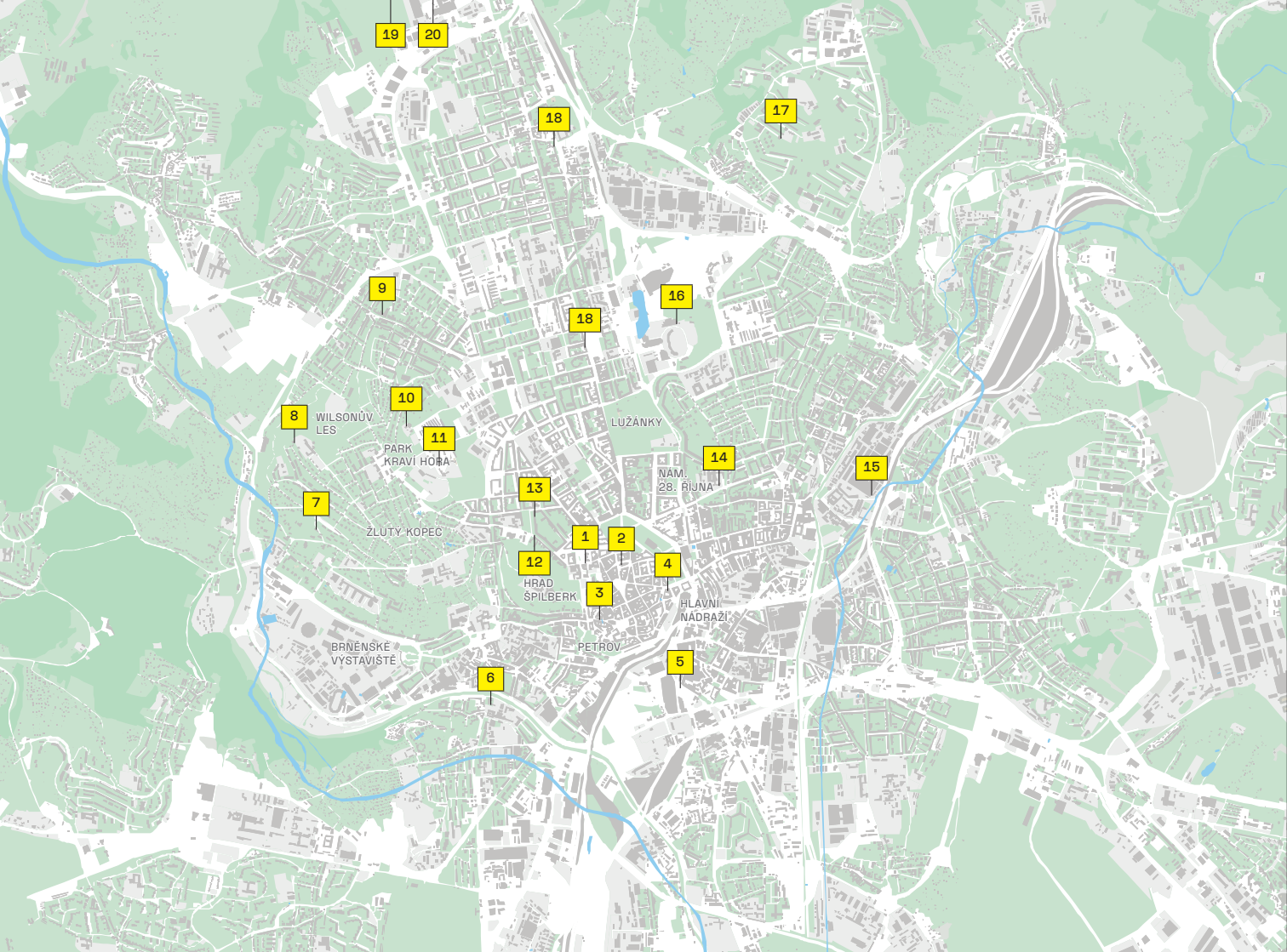
TIC BRNO, p.o., řinaněné podporuje
statutární město Brno.

2020

www.ticbrno.cz

www.gotobrno.cz

19

20

18

17

9

18

16

8

WILSONŮV
LES

10

PARK
KRAVÍ HOŘA

11

ZLUTÝ KOPEC

7

13

14

15

BRŇENSKÉ
VYSTAVIŠTĚ

1

2

12

3

4

5

6

HRAD
ŠPILBERK

PETROV

HLAVNÍ
NÁDRAŽÍ

NAM.
28. ŘÍJNA

LUŽÁNKY

